

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 556/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. júla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s namietaným porušením čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 48/2015 a jeho trestným rozkazom z 23. júna 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2015 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50

ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s namietaným porušením čl. 2 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 48/2015 a jeho trestným rozkazom z 23. júna 2015 (ďalej len „napadnutý trestný rozkaz“). K sťažnosti nie sú priložené žiadne prílohy.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením príslušného policajta ČVS: ORP 87/DI-NR-15 Kňa z 20. júna 2015 obvinený z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Osobná sloboda sťažovateľa bola obmedzená toho istého dňa, teda 20. júna 2015 o 18.33 h.

Dňa 22. júna 2015 o 10.45 h doručil príslušný prokurátor okresnému súdu návrh na vzatie sťažovateľa do väzby a zároveň podal na sťažovateľa obžalobu. O obžalobe rozhodol okresný súd trestným rozkazom sp. zn. 0 T 48/2015 z 23. júna 2015, ktorým bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Označený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 23. júna 2016.

Uznesením sp. zn. 0 T 48/2015 z 23. júna 2015, ktoré vydala vyššia súdna úradníčka, okresný súd podľa § 45 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 414 ods. 1 Trestného poriadku *per analogiam* rozhodol o započítaní doby obmedzenia osobnej slobody od 20. júna 2015 do 23. júna 2015 do doby výkonu trestu.

Sťažovateľ zastáva názor, že napadnutým trestným rozkazom a postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli porušené viaceré jeho práva a slobody garantované ústavou, listinou a dohovorom, čo malo byť spôsobené najmä tým, že podľa jeho názoru neboli

dodržané lehoty obmedzenia osobnej slobody a jeho odovzdania okresnému súdu na rozhodovanie o väzobnom návrhu prokurátora. Sťažovateľ tiež tvrdí, že o jeho veci nemala rozhodovať sudkyňa pre prípravné konanie, a namieta aj skutočnosť, že o započítaní doby zadržania malo byť rozhodnuté trestným rozkazom, nie samostatným uznesením.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľa žiada „... *Ústavný súd SR vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie vyššie uvedených článkov Ústavy SR, Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v spojení s konaním ktoré rozhodnutiu OS – NR predchádzalo a aby týmto nálezhom bol zrušený trestný rozkaz v celom rozsahu OS – NR, sp. zn. 0 T/48/2015 a aby bolo OS – NR prikázané prepustiť mňa ako odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.*

Ďalej žiadam náhradu trov právneho zastúpenia advokátom ako aj primerané finančné zadostučinenie ktoré mi porušením mojich práv a slobôd vzniklo v rozsahu ušlej mzdy vzhľadom na to, že som bol zamestnaný v spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] kde môj čistý príjem predstavoval 600 eur za mesiac (t. z., že od doby obmedzenia a pozbavenia osobnej slobody až do vydania nálezu ústavným súdom) ako aj nemajetkovej ujmy, nakoľko mám rodinu, ktorej živiteľom som bol ja v rozsahu ktorý ponechávam na rozhodnutie ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 355 ods. 1 Trestného poriadku obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor môžu podať proti trestnému rozkazu odpor. Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Osobám, ktoré môžu podať odvolanie v prospech obvineného okrem prokurátora, sa lehota končí tým dňom ako obvinenému. Ak sa trestný rozkaz doručuje obvinenému a aj jeho obhajcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané neskôr. Na navrátenie lehoty sa primerane použije ustanovenie § 64.

Podľa § 355 ods. 8 Trestného poriadku obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, zúčastnená osoba, ako aj prokurátor sa môžu výslovným vyhlásením vzdať práva podať odpor a okrem poškodeného môžu výslovným

vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dotedy, kým prokurátor neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu; po tomto vyhlásení už nemôžu odpor podať. Osoba, ktorá je oprávnená podať v prospech obvineného odvolanie, môže vziať podaný odpor späť len s jeho výslovným súhlasom.

Z textu sťažnosti vyplýva, že napadnutý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť v deň jeho vyhlásenia a vydania (23. júna 2015), z čoho je zrejmé, že tak prokurátor, ako aj sťažovateľ sa vzdali práva podať voči trestnému rozkazu odpor.

Pokiaľ bol sťažovateľ toho názoru, že v jeho trestnej veci neboli dodržané zákonné ustanovenia Trestného poriadku a Trestného zákona, nič mu nebránilo podať proti trestnému rozkazu odpor a následne sa obhajovať v rámci konania a dokazovania na hlavom pojednávaní, pričom v prípade nespokojnosti s rozsudkom mohol tento napadnúť odvolaním. Skutočnosť, že sťažovateľ nepodal proti napadnutému trestnému rozkazu odpor, zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti ako neprípustnej.

Sťažovateľ ani len netvrdí (a tým menej preukazuje), že odpor nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, čo vylučuje uplatnenie postupu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júla 2016